

РЕШЕНИЕ

№ 5292

гр. София, 12.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 30.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **384** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 220 и следващите от Закона за митниците /ЗМ/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на „О.-Ф. Т. Л.“ Г., чрез адвокат Г. Г. с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 2 срещу Решение № 3000-2882/12.12.2019 г., издадено от съвместяващия длъжността Директор на Териториална Дирекция Тракийска, при Агенция „Митници“.

В жалбата, от съда се иска оспореното решение да бъде отменено, като издадено в нарушение на материалния закон. Твърди се, че оспорваният е представил пред компетентните митнически органи всички необходими документи, доказващи реално дължимата и платена цена по доставката. Същата се явява договорената стойност на стоките по смисъла на чл. 70 от Регламент 952/2013 г. на Европейския парламент и Съвета за приемана на Митнически кодекс на Съюза (МКС). В подкрепа на този извод се сочат представените документи – фактури, товарителници, счетоводни документи и т.н., които неоснователно не са взети предвид от митническата администрация. Те потвърждават по безспорен начин декларираната при вноса договорна стойност на стоките, съгласно чл. 70, ал. 3 от МКС. Инвокирани са доводи, че чл. 75 ат Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 не въвежда изискване за доказване на печалба при реализация на стоките, нито разделя документите на такива, свързани с доказването на по-висока или с доказването на по-ниска продажна цена от покупната им стойност. Посочено е, че митническата администрация не е отчела спецификите на търговските

отношения между О.-Ф. Т. Л.“ Г. и крайния им клиент – международната търговска верига LIDL. Оспорващият продава на посочената верига пресни плодове и зеленчуци ежемесечно, реализирайки множество доставки, като печалбата се формира в един относително дълъг период, обхващащ множество доставки. На последно място се посочва, че в случая е приложим метода по чл. 74, пар. 2, ал. 4 от МКС за определянето на митническата стойност. Цялото количество внесени домати е било продадено на един клиент, което означава, че се касае за продажба на най-голямо сборно количество, по смисъла на визираната разпоредба.

По време на проведените по делото открити заседания оспорващият, чрез адвокат Г. поддържа жалбата по съображения, изложени в същата. Представени са допълнителни подробни писмени съображения. Претендира се присъждане на разноски по представен списък.

Ответникът по оспорването, в лицето съвместяващия длъжността Директор на Териториална Дирекция Тракийска, при Агенция „Митници“, чрез юрисконсулт Г. оспорва жалбата и моли, същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. В дадения от съда срок са представени допълнителни писмени доводи.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че О.-Ф. Т. Л.“ Г., през 2019 г. е извършвало внос на пресни плодове и зеленчуци в значителни количества, предимно от Турция.

На 14.04.2019 г. „О.-Ф. Т. Л.“ Г. е регистрирало в МБ С. митническа декларация с МРН 19BG003010003591R7 от 14.04.2019 г., с която са поставени под режим допускане за свободно обръщение с цел крайно потребление: стока № 1 – пресни домати тип кръгъл червен (С. Стор) нето тегло 864 кг и цена 1 642,29 евро, статистическа стойност 3 624,15 лева, и стока № 2 – пресни чери домати (Cherry Стор), нето тегло 672 кг и цена 1 419,26 евро, статистическа стойност 3 110,18 лева, с произход Турция. Декларирана е обща фактурна стойност 3 061,55 евро. За стока № 1, декларираната вносна митническа стойност преизчислена в евро за 100 кг, е 201,14 €/100 кг, а за стока № 2, декларираната вносна митническа стойност преизчислена в евро за 100 кг, е 222,73 €/100 кг.

Определената от Европейската Комисия за датата 14.04.2019 година стандартна вносна стойност (СВС) за домати с произход от Турция, е 93,2 €/100 кг. Съгласно разпоредбите на Регламента, при вносна цена по висока от 8 % от СВС, се изисква от вносителя да представи обезпечение. Обезпеченията са внесени от дружеството в пълен размер.

На 10.05.2019 г. „О.-Ф. Т. Л.“ Г. е представило доказателства за това, на какви цени са били продадени процесните стоки. За стока № 1 продажната цена е била 192 €/100 кг., за стока № 2 - 268 €/100 кг.

Митническите органи са приели, че по отношение на стока № 1, продажната цена е по-ниска от цената на придобиване, поради което са счели, че не са представени удовлетворителни доказателства за наличието на предпоставки за освобождаване на обезпечението. По тази причина, с оспореното решение, на основание чл. 75, пар. 5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, е отказано възстановяването на внесения депозит в размер на 503,56 лв. и е са определени допълнителни публични задължения

в общ размер на: мито от 503,56 лв. и ДДС от 495,30 лв., заедно със съответните лихви от датата на пускането на стоките в свободно обръщение.

По отношение на стока № 2 в оспореното Решение е прието, „че е представено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията за освобождаване.“, поради което внесеният депозит се възстановява.

Като писмени доказателства по делото са приети фактура Е342019000000217 от 11-04-2019, издадена от „S. Seracэлk T. A.Ю.“ Турция, Фактура № 00063173 от 14.04.2019 година на Евро логистик 2014 Е. за извършени услуги по представителство пред БАБХ и други, Фактура № 1900733 от 12.04.2019 година за транспортни услуги от А. – Д. – С. за 1 700 евро и С. – Л. за 2 050 евро, Фактура № [ЕГН] от 16.04.2019 година издадена от „О.-Ф. Т. Л.“ Г. на Л. Д. С.Р.Л. Румъния за продадени стоки включително „Пресни домати (Cherry in cup) 672 кг, за 1 800 евро (268 евро/100 кг) и „Песни домати тип кръгъл червен (С.) 864 кг, за 1 656 евро (192 евро/100 кг), Копие на електронно писмо от 07.05.2019 година до продавача, с което е същият информиран за извършени плащания по 16 броя търговски фактури за общата сума 78 146,57 евро. В описа на платените фактури се намира и процесната фактура № Е342019000000217 от 11-04-2019, Копие на суифт от банка „С.“ М. за извършено плащане на 07.05.2019 година от „О.-Ф. Т. Л.“ Г. към „S. Seracэлk T. A.Ю.“ Турция за сумата 78 146,57 евро. Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По преписката няма данни за надлежно връчване на оспорения административен акт, поради което следва да се приеме, че подадената чрез административния орган на 02.01.2020 г. (вх. № 32-528) е в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

За да издаде оспореното решение, административният орган е приел, че според чл. 75, пар. 5, ал. 4 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, вносителят следва да представи всички документи, необходими за извършване на митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата. Тълкуването на разпоредбата, според изложените в оспореното решение мотиви, налага извода, че вносителят следва да докаже, че партидата е освободена съгласно условията, посочени в първа алинея. В конкретния случай за „О.-Ф. Т. Л.“ Г. съществува задължение да представи доказателства, че процесната стока е продадена на цена, по-висока тази, на която те са придобити, за да възникне правото за възстановяване на сумата, внесена като обезпечение.

Настоящият съдебен състав не може да се съгласи с направените от органите на митническата администрация изводи.

По силата на чл. 70, пар. 1 и 2 от МКС, базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост.

Действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която

купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки.

Съдът намира, че следва да обсъди приетото без възражения заключение на допуснатата съдебно-икономическа експертиза. Същото е изготвено, като вещото лице се е запознало със съдържащите се в административната преписка документи, които са описани подробно. Отговорено е изчерпателно на поставените въпроси, като са направени изводи, след проверка и анализ на събраните доказателства. Настоящият съдебен състав намира, че заключението следва да се кредитира като мотивирано, логично и съответстващо на установените факти.

Вещото лице посочва, че анализът на доказателствата показва, че цената, която е договорена и платена от „О. – Ф. Т. Л.“ Г. – Германия за закупуване на процесните стоки от Турция, е 3 061,56 евро, или съответно 201,14 и 222,73 евро за 100 килограма. Видно от фактурите, с които стоката е продадена, цялото количество внесена стока нето тегло 1536 кг (672+864 кг), е продадено на Л. Румъния при единични цени съответно 0,67 евро и 0,96 евро, или 192 евро/100 кг и 268 евро/100 кг. Налице е съответствие в данните за стойностите посочени в документите приложени към молбата за възстановяване на депозита, с тези деклариращи в процесната митническа декларация.

Митническата стойност на внесената стока № 1, изчислена по метода на най-голямото сборно количество продадени стоки в страната, посочен в чл. 74, пар. 2, б. „в“ от Регламент (ЕС) на ЕП и на Съвета 952/2013 за приемане на Митнически кодекс на Съюза, е 1 658,88 евро, или 192 евро за 100 килограма.

Вносното мито, изчислено на база на тази стойност, съобразно данните и условията от Т. към датата на регистрацията на процесната митническа декларация 14.04.2019 година, според вещото лице, следва да бъде 0 %, съгласно приложение № 1 към това заключението („V1 Цената на вноса трябва да бъде равна на или по-висока от входната цена 112,60 EUR/100 kg).

Стойността на продажната цена на стоката (1 658,88 евро), съответства на посочена в документите приложени към молба от вх. № 32-137455/10.05.2019 година и по-конкретно на стока № 4 от фактура за продажба на първо търговско ниво № 9084.

Съвкупната преценка на събраните доказателства, включително и заключението на СИЕ, дават възможност на съда да направи изводи в следните насоки.

На първо място следва да се приеме безспорно, че „О.-Ф. Т. Л.“ Г. е внесло и деклариращо с посочената по-горе митническа декларация стоки (два вида домати) в посочените количества и че тези стоки са продадени впоследствие на територията на друга държава-членка. Цената на закупуване, посочена в декларацията също е установена и тя е - за стока № 1 - 201,14 €/100 кг, а за стока № 2 - 222,73 €/100 кг.

От издадените от оспорващия фактури, удостоверяващи продажбата им се установява, че цената, на която те са били продадени в Румъния е съответно за стока № 1 - 192 евро/100 кг и за стока № 2 - 268 евро/100 кг.

На следващо място съдът не откри релеванта правна норма нито в МКС, нито в Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, даваща възможност на митническите власти да определят митническата стойност на внасяна на територията на ЕС стока от трета страна, вземайки предвид реализирането на търговска печалба от вносителя при последвала продажба на стоката. В цитираните по-горе разпоредби ясно се сочи

начина на определянето на митническата стойност и той в генералния случай (чл. 70 от МКС) е като се вземе предвид договорената между страните продажна цена на внасяните стоки.

В разглеждания казус „О.-Ф. Т. Л.“ Г. е представило фактури и доказателства за извършено плащане към турските си партньори, като от тези документи може ясно да се определи договорената цена и съответната митническа стойност (съгласно чл. 70 от МКС). Допълнителен аргумент за истинността на договорената цена е потвърденото от вещото лице по време на проведеното по делото открито заседание обстоятелство, че цялата сделка и издадените по нея търговски фактури за последващата продажба са осчетоводени по надлежния ред, регистрирани са съответните стопански операции и са отчетени пред данъчните органи. Цената на стоките в българската митническа декларация съответства на цената на стоките, посочени в турските митнически декларации за износ.

Според настоящия съдебен състав не съществува никаква правна възможност, митническите власти поставят определянето на митническата стойност в зависимост от последваща реализирана печалба на стоките, предмет на внос. Логично е да се приеме довода на оспорващия, че в случая се касае за периодичен внос на един и същ вид стоки в значителни количества, които се реализират в големи търговски вериги, разполагащи с множество магазини за продажби на дребно. Съвсем естествено е при такъв тип търговски взаимоотношения, доставчиците, стремежки се да не загубят като клиент съответната верига да имат гъвкав подход в организирането на търговските взаимоотношения. Този подход е безспорно в зависимост от моментното търсене на дадена стока на пазара и понякога налага продажбата на стоки на цена, по-ниска от тази на закупуването им, като целта им е други стоки да бъдат продадени на същия партньор на по-висока цена и така в крайна сметка да се осигури печалба за вносителя. Дори в конкретния случай е налице пример за такъв подход. Процесната стока пресни домати тип кръгъл червен (С. Сроп) е реализирана на загуба в Румъния равняваща се на около 9 евро за 100 кг. В същото време реализираната печалба от другата стока пресни домати (Cherry in cup) е повече от 44 евро за 100 кг, т.е. търговецът дори само при продажбата на тези два вида стоки е реализирал печалба от около 35 евро на 100 кг, поради което не е необходимо реализираната печалба да бъде изчислявана на месечна база.

В заключение съдът намира, вземайки предвид изложените разсъждения и най-вече цитираното заключение на СИЕ, че в случая няма основания за определяне на митническа стойност, по начин, различен от посочения в чл. 70 от МКС и съответно за възникване на допълнителни публични задължения за оспорващия.

По изложените съображения следва да се приеме, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, в установената от закона форма, но при липса на съответните материално-правни предпоставки, поради което то следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора на оспорващия се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, като са представени и съответните документи за реалността им – фактура, договор за правна защита и съдействие и банково извлечение, поради което съдът дължи присъждането им. Съдът не намира за основателно възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, защото същото е определено в минимален размер, съгласно чл. 8, ал. 1, т. 1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (в приложимата редакция, към момента на плащане на възнаграждението).

Водим от горното и на основание чл. 220 от ЗМ, Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ изцяло по жалба на „О.-Ф. Т. Л.“ Г., чрез адвокат Г. Г. с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 2 Решение № 3000-2882/12.12.2019 г., издадено от съвместяващия длъжността Директор на Териториална Дирекция Тракийска, при Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „О.-Ф. Т. Л.“ Г. с данъчен номер в България [ЕГН] направените по делото разноски в размер на 950 (деветстотин и петдесет) лева, от които 50 лева внесена Държавна такса, 300 лева платено възнаграждение за един адвокат, осъществил процесуалното представителство на оспорващия и 600 лева внесен депозит за възнаграждението на вещото лице, изготвило заключението по допуснатата СИЕ.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.